

Directiva nr. 68 din 17/12/1979

Publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 20 din 26/01/1980

Intrare în vigoare: 26/01/1980

privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase
(80/68/CEE)

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 17 decembrie 1979
privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate
de anumite substanțe periculoase
(80/68/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 100 și 235,

având în vedere propunerea Comisiei⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social⁽³⁾,

întrucât trebuie luate măsuri urgente pentru protejarea apelor subterane ale Comunității împotriva poluării, în special a celei cauzate de anumite substanțe toxice, persistente și bioacumulabile;

întrucât programul de acțiune al Comunităților Europene în domeniul mediului din 1973⁽⁴⁾, completat de cel din 1977⁽⁵⁾, prevede anumite măsuri de protecție a apelor subterane împotriva anumitor agenți poluanți;

întrucât art. 4 din Directiva Consiliului 76/464/CEE din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității⁽⁶⁾ prevede punerea în aplicare a unei directive speciale privind apele subterane;

întrucât orice neconcordanță între prevederile privind evacuarea anumitor substanțe periculoase în apele subterane deja existente sau în pregătire în statele membre poate crea condiții inegale de concurență, afectând astfel în mod direct funcționarea pieței comune; întrucât, prin urmare, trebuie armonizată legislația din acest domeniu, așa cum se prevede la art. 100 din Tratat;

întrucât armonizarea legislativă trebuie să fie însoțită de măsuri comunitare adoptate în domeniul protecției mediului și al îmbunătățirii calității vieții; întrucât trebuie adoptate anumite prevederi speciale; întrucât trebuie invocat art. 235 din Tratat, deoarece competențele necesare nu au fost prevăzute de Tratat;

întrucât următoarele ar trebui excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive: efluenții menajere de la anumite locuințe izolate și evacuările conținând substanțele din listele I sau II în cantități sau concentrații foarte mici, datorită riscului scăzut de poluare și a dificultății de a controla astfel de evacuări; întrucât trebuie, de asemenea, să se excludă evacuările de materiale conținând substanțe radioactive, care vor face obiectul unui instrument comunitar special;

întrucât, pentru a se asigura o protecție eficientă a apelor subterane comunitare, trebuie prevenită evacuarea substanțelor din lista I și limitată evacuarea celor din lista II;

întrucât trebuie făcută o distincție între evacuările directe de substanțe periculoase în apele subterane și activitățile care ar putea duce la evacuări indirecte;

întrucât, cu excepția evacuărilor directe de substanțe din lista I, care sunt automat interzise, toate celelalte evacuări trebuie să facă obiectul unui sistem de autorizare; întrucât o astfel de autorizație nu poate fi acordată decât în urma unui studiu asupra mediului imisar;

întrucât trebuie să se prevadă excepții de la regulile interzicând evacuarea în apele subterane a substanțelor din lista I, după ce s-a făcut un studiu asupra mediului imisar și înainte de eliberarea autorizației, și numai dacă evacuarea se face în apele subterane permanent neprielnice oricărei alte utilizări, mai ales scopurilor agricole sau menajere;

întrucât reîncărcările artificiale ale apelor subterane destinate rezervelor publice de apă trebuie supuse unor reglementări speciale;

întrucât autoritățile competente ale statelor membre trebuie să monitorizeze respectarea condițiilor stabilite în autorizație și efectele evacuărilor în apele subterane;

întrucât trebuie să se țină un inventar al autorizațiilor pentru evacuările în apele subterane ale substanțelor din lista I și pentru evacuările directe în apele subterane ale substanțelor din lista II, precum și un inventar al autorizațiilor pentru reîncărcări artificiale în scopul administrării apelor subterane;

întrucât, în măsura în care Republica Elenă urmează să devină membru al Comunității Economice Europene la 1 ianuarie 1981 în conformitate cu Actul privind condițiile de aderare a Republicii Elene și cu modificările aduse tratatelor, în cazul particular al acestui stat, termenul acordat statelor membre pentru punerea în vigoare a legilor, reglementărilor și dispozițiilor administrative necesare în conformitate cu prezenta directivă ar trebui să fie prelungit de la doi la patru ani, ținând cont că infrastructura tehnică și administrativă a acestui stat nu este încă adecvată,

¹ JO C 37, 14.02.1978, p. 3.

² JO 296, 11.12.1978, p. 35.

³ JO 283, 27.11.1978, p. 39.

⁴ JO C 112, 20.12.1973, p. 3.

⁵ JO C 139, 13.06.1977, p. 3.

⁶ JO L 129, 18.05.1976, p. 23.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

1. Scopul prezentei directive este de a preveni poluarea apelor subterane cu substanțe aparținând familiilor și grupelor de substanțe din listele I și II din anexă, denumite în continuare "substanțe din listele I și II" și, pe cât posibil, să controleze și să elimine poluarea deja existentă.

2. În sensul prezentei directive:

(a) "ape subterane" reprezintă întreaga apă care se află sub suprafața pământului în zona de saturare și în contact direct cu solul și subsolul;

(b) "evacuare directă" reprezintă introducerea în apele subterane a substanțelor din listele I și II fără a fi filtrate prin sol sau subsol;

(c) "evacuare indirectă" reprezintă introducerea în apele subterane a substanțelor din listele I și II după ce au fost filtrate prin sol sau subsol;

(d) "poluare" reprezintă evacuarea de către om, în mod direct ori indirect, a substanțelor sau energiei în apele subterane, ale cărei rezultate sunt periclitarea sănătății umane sau a rezervelor de apă, vătămarea resurselor vitale și a ecosistemului acvatic și interferarea cu alte utilizări legale ale apei.

Articolul 2

Prezenta directivă nu se aplică:

(a) evacuărilor de ape uzate menajere de la locuințele izolate nelegate la un sistem de canalizare și situate în afara zonei protejate de extracție a apei pentru consumul uman;

(b) evacuărilor în componența cărora autoritatea competentă a statului membru descoperă substanțe din listele I și II într-o cantitate și concentrație atât de mici încât înlătură orice pericol de deteriorare prezentă și viitoare a calității apei receptoare;

(c) evacuărilor de materiale conținând substanțe radioactive.

Articolul 3

Statele membre iau măsurile necesare pentru:

(a) a preveni introducerea în apele subterane a substanțelor din lista I și

(b) a limita introducerea în apele subterane a substanțelor din lista II, astfel încât să se evite poluarea acestei apei cu substanțele respective.

Articolul 4

1. Pentru a se conforma obligației menționate la art. 3 lit. (a), statele membre:

- interzic orice evacuare directă de substanțe din lista I,

- supun unui control prealabil orice evacuare și descărcare în scopul evacuării a acestor substanțe care ar putea duce la evacuări indirecte. Pe baza acestui control, statele membre interzic orice astfel de activitate sau acordă autorizații doar cu condiția să se respecte orice precauții tehnice necesare pentru prevenirea unei astfel de evacuări.

- iau măsurile corespunzătoare pe care le consideră necesare pentru prevenirea oricărei evacuări indirecte de substanțe din lista I provenind din activități în sau deasupra solului, altele decât cele menționate la a doua liniuță. Statele membre notifică aceste măsuri Comisiei, care, pe baza informațiilor, poate înainta Consiliului anumite propuneri de revizuire a prezentei directive.

2. Totuși, dacă cercetarea prealabilă dovedește că apele subterane în care se preconizează să se facă evacuarea de substanțe din lista I sunt permanent neprielnice altor utilizări, în special celor menajere sau agricole, statele membre pot autoriza evacuarea acestor substanțe, cu condiția ca prezența lor să nu impiezeze asupra exploatarea resurselor solului.

Respectivele autorizații pot fi acordate doar dacă s-au luat toate precauțiile tehnice care să asigure că respectivele substanțe nu pot ajunge la alte sisteme acvatice sau dăuna altor ecosisteme.

3. Statele membre pot, în urma unei cercetări prealabile, să autorizeze evacuările datorate reinjecției în același strat acvifer a apei folosite în scopuri geotermale, a apei pompate din mine și cariere sau a apei pompate din lucrări ingineresti civile.

Articolul 5

1. Pentru a se conforma obligației menționate la art. 3 lit. (b), statele membre supun cercetării prealabile:

- toate evacuările directe de substanțe din lista II, în vederea limitării acestora,

- evacuarea sau descărcarea în vederea evacuării a acestor substanțe, care ar putea duce la evacuări indirecte.

Pe baza unei astfel de cercetări, statele membre pot acorda o autorizație, cu condiția să se respecte toate precauțiile tehnice pentru prevenirea poluării apelor subterane prin aceste substanțe.

2. În plus, statele membre iau măsurile corespunzătoare pe care le consideră necesare pentru a limita evacuarea indirectă a substanțelor din lista II, datorată activităților în și deasupra solului, altele decât cele menționate la primul alineat.

Articolul 6

Fără a aduce atingere prevederilor art. 4 și 5, reîncărcările artificiale cu scopul gospodăririi apelor subterane se supun unei autorizații speciale eliberate de statele membre de la caz la caz. Astfel de autorizații se eliberează doar dacă nu există nici un risc de poluare a apelor subterane.

Articolul 7

Controalele inițiale menționate la art. 4 și 5 includ examinarea condițiilor hidrogeologice ale zonei în cauză, eventualul potențial de purificare a solului și subsolului, precum și riscul de poluare și de deteriorare a calității apelor subterane, provocate de evacuări, și stabilesc dacă respectivele evacuări de substanțe în apele subterane constituie o soluție acceptabilă din punct de vedere al mediului.

Articolul 8

Autorizațiile prevăzute la art. 4, 5 și 6 pot să nu fie eliberate de autoritățile competente ale statelor membre înainte să se fi verificat dacă apele subterane și, în special, calitatea acestora vor fi supuse programului necesar de supraveghere.

Articolul 9

Dacă se autorizează evacuarea directă în conformitate cu art. 4 alin. (2) și (3) sau cu art. 5, sau dacă se autorizează, în conformitate cu art. 5, evacuarea apei reziduale care duce inevitabil la evacuări indirecte, autorizația trebuie să menționeze în special:

- locul evacuării,
- metoda de evacuare,
- măsurile de precauție de bază, acordându-se o atenție specială naturii și concentrației substanțelor prezente în efluenți, caracteristicilor mediului imisar și apropierii de zonele de captare a apei, în special a apei potabile, termice sau minerale,
- cantitatea maximă admisă dintr-o substanță într-un efluent într-una sau mai multe perioade de timp specificate și normele corespunzătoare referitoare la concentrația acestor substanțe,
- amenajările care permit monitorizarea efluenților evacuați în apele subterane,
- dacă este necesar, măsurile de monitorizare a apelor subterane, în special a calității acestora.

Articolul 10

Dacă se autorizează, în conformitate cu art. 4 și 5, evacuarea și descărcarea în vederea evacuării care ar putea duce la evacuări indirecte, autorizația trebuie să menționeze în special:

- locul unde se efectuează această evacuare sau descărcare,
- metoda de evacuare sau de descărcare,
- măsurile de precauție de bază, acordându-se o atenție specială naturii și concentrației substanțelor prezente în efluenți, caracteristicilor mediului imisar și apropierii de zonele de captare a apei, în special a apei potabile, termice sau minerale,
- cantitatea maximă admisă de materie care conține substanțe din listele I sau II într-una sau mai multe perioade de timp specificate și, dacă este posibil, chiar cantitatea acelor substanțe care se evacuează sau se descarcă și cerințele corespunzătoare referitoare la concentrația acestor substanțe,
- în cazurile menționate la art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (1), precauțiile tehnice care se pun în aplicare pentru a preveni orice evacuare în apele subterane a substanțelor din lista I și orice poluare a unor astfel de ape cu substanțe din lista II,
- dacă este necesar, măsurile de monitorizare a apelor subterane, în special a calității acestora.

Articolul 11

Autorizațiile menționate la art. 4 și 5 se pot acorda doar pe o perioadă limită de timp și se revizuiesc cel puțin o dată la fiecare patru ani. Acestea pot fi reinnoite, modificate sau retrase.

Articolul 12

1. Dacă persoana care solicită o autorizație, după cum se menționează la art. 4 și 5, declară că nu se poate conforma condițiilor stabilite, sau dacă această situație devine evidentă pentru autoritatea competentă din statul membru implicat, autorizația se refuză.

2. În caz de nerespectare a condițiilor stabilite în autorizație, autoritatea competentă din statul membru respectiv ia măsurile necesare ca să se asigure că aceste condiții sunt îndeplinite; dacă este necesar, autorizația se retrage.

Articolul 13

Autoritățile competente din statele membre monitorizează respectarea condițiilor stabilite în autorizații și efectele evacuărilor în apele subterane.

Articolul 14

În ceea ce privește evacuările de substanțe din listele I și II deja existente la data notificării prezentei directive, statele pot să prevadă o perioadă care să nu depășească patru ani de la intrarea în vigoare a prevederilor menționate la art. 21 alin. (1), la expirarea căreia evacuările respective trebuie să se supună prezentei directive.

Articolul 15

Autoritățile competente ale statelor membre țin un inventar al autorizațiilor menționate la art. 4 cu privire la substanțele din lista I, al autorizațiilor menționate la art. 5 cu privire la evacuările directe din lista II și al autorizațiilor prevăzute la art. 6.

Articolul 16

1. În vederea punerii în aplicare a prezentei directive, statele membre furnizează Comisiei, la cererea acesteia și în funcție de caz, toate informațiile, în special:

- (a) rezultatele investigațiilor prealabile prevăzute la art. 4 și 5;
- (b) detalii despre autorizațiile acordate;
- (c) rezultatele monitorizării și operațiunile de inspecție efectuate;
- (d) rezultatele inventarelor prevăzute la art. 15.

2. Informațiile obținute ca rezultat al aplicării prezentului articol sunt folosite strict în scopul pentru care au fost cerute.

3. Comisia și autoritățile competente ale statelor membre, reprezentanții lor oficiali și alți funcționari nu dezvăluie informațiile obținute prin aplicarea prezentei directive și supuse obligativității secretului de serviciu.

4. Dispozițiile alin. (2) și (3) nu pot împiedica publicarea informațiilor generale sau a studiilor care nu conțin informații referitoare la întreprinderi sau la asociații de întreprinderi particulare.

Articolul 17

În ceea ce privește evacuările în apele subterane transfrontaliere, autoritatea competentă a statului membru care intenționează să acorde autorizația pentru astfel de evacuări informează celelalte state membre interesate înainte de a elibera autorizația. La cererea unuia dintre statele membre interesate și înainte de eliberarea autorizației, au loc consultări la care poate participa și Comisia.

Articolul 18

Aplicarea măsurilor adoptate în temeiul prezentei directive nu poate duce sub nici o formă, fie direct, fie indirect, la poluarea apei menționate la art. 1.

Articolul 19

Dacă este cazul, unul sau două state membre pot, individual sau împreună, să ia măsuri mai stricte decât cele prevăzute în prezenta directivă.

Articolul 20

Consiliul, la propunerea Comisiei și pe baza experienței dobândite, revizuieste și, dacă este necesar, completează listele I și II, eventual prin transferarea anumitor substanțe din lista II în lista I.

Articolul 21

1. Statele membre adoptă legile, reglementările și dispozițiile administrative necesare, în conformitate cu prezenta directivă, în termen de doi ani de la notificarea acesteia. Statele membre informează imediat Comisia în această privință.

Totuși, această perioadă se prelungește la patru ani pentru Republica Elenă, sub rezerva aderării acesteia la 1 ianuarie 1981.

2. Statele membre aduc la cunoștința Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

3. O dată ce măsurile prevăzute la alin. (1) au fost puse în aplicare de un stat membru, dispozițiile Directivei 76/464/CEE privind apele subterane nu se mai aplică în cazul respectivului stat membru.

Articolul 22

Prezenta directivă se adresează statelor membre.
Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 1979.

Pentru Consiliu
Președintele
S. BARRETT

ANEXĂ

LISTA I DE FAMILII ȘI GRUPE DE SUBSTANȚE

Lista I conține substanțele individuale care aparțin familiilor și grupelor de substanțe enumerate mai jos, cu excepția celor care sunt considerate necorespunzătoare pentru lista I, dat fiind riscul scăzut de toxicitate, persistență și bioacumulare.

Astfel de substanțe care, în ceea ce privește toxicitatea, persistența și bioacumularea, sunt adecvate pentru lista II, trebuie incluse în lista II.

1. Compuși organohalogenati și substanțe care pot forma astfel de compuși în mediul acvatic
2. Compuși organofosforici
3. Compuși organostanici
4. Substanțe care au proprietăți cancerigene, mutagene sau teratogene în sau prin intermediul mediului acvatic¹
5. Mercurul și compușii săi
6. Cadmiul și compușii săi
7. Uleiurile minerale și hidrocarburile
8. Cianurile.

¹ Substanțele cancerigene, mutagene ori teratogene din lista II se includ la categoria 4 a prezentei liste.

LISTA II DE FAMILII ȘI GRUPE DE SUBSTANȚE

Lista II conține substanțele individuale și categoriile de substanțe care aparțin familiilor și grupelor de substanțe enumerate mai jos și care ar putea avea efecte nocive asupra apelor subterane.

1. Următoarele metaloide și metale și compușii lor:
 1. Zinc
 2. Cupru
 3. Nichel
 4. Crom
 5. Plumb
 6. Seleniu
 7. Arsenic
 8. Antimoniu
 9. Molibden
 10. Titan
 11. Staniu
 12. Bariu
 13. Beriliu
 14. Bor
 15. Uraniu
 16. Vanadiu
 17. Cobalt
 18. Taliu
 19. Telur
 20. Argint.
2. Substanțele biocide și derivații lor care nu apar în lista I.

3. Substanțele care au un efect dăunător asupra gustului și/sau mirosului apelor subterane și compușii care pot duce la formarea unor astfel de substanțe în apa respectivă, făcând-o improprie pentru consumul uman.
4. Compușii organici toxici sau persistenti ai siliconului și substanțele care pot duce la formarea unor astfel de compuși în apă, cu excepția celor inofensivi din punct de vedere biologic sau celor care, în apă, se transformă rapid în substanțe inofensive.
5. Compușii anorganici ai fosforului și fosforul elementar.
6. Fluorurile.
7. Amoniacul și nitriții.